

דעם רבינ'ס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ן ר"ט)

איכט

דער
ריינער קוואל

און פארט פרייליך...

אויפ'ן רבי'נס גרויסן כח!
פון יעצט פאלג וואס איך באפעל דיר! ביטע,
מאך דיך פרייליך - מיט וואס דו קענסט
נאר! בפרט אין די טעג פון ח'דש אדר וואס
חז"ל זאגן "משנכנס אדר מרבין בשמחה".
"שפיל דעם אַחשורוש שפיל" אדער "דער
קבצן מיט'ן עושר שפיל" אדער "דער
ווינטער מיט'ן זומער שפיל" א.ד.ג.

נישט נאר דו, נאר אלע אונזערע לייט
דארפן זיך צוגעוואוינען צו זיין פרייליך
דורך אלערליי 'מילי דשטותא', און זיין
אלעמאל פרייליך... און פארט פרייליך... און
פארט און פארט...

דיין טאטע נתן מברסלב א' תרומה תקצ"ג
וואס זאגן אייך קינדערלעך אויף אזא בריוו?
פאר וואס איז דער וועג ארויסצוגיין פון
טרויער מיט'ן מאכן זיך נאריש???

עס איז דא גאר א געוואלדיגע תורה
אין לקוטי מוהר"ן. ווען דער רבי האט
געזאגט דער תורה, האט ער זיך געדארפט
ארוםבינדן זיין הייליגע פנים מיט א טאש-
טיכל פון גרויס לעכטיגקייט וואס האט

המשך אויף קומענדיגע זייט

"מיין טייער ליבער קינד! איך האב נישט
יעצט וואס דיר צו שרייבן; ווייל איך בין
היינט ארויס פון מיין שטוב, און עס איז
מיר נישט איינגעפאלן עפעס וואס איך זאל
דיר שרייבן". דאס זענען די ווערטער מיט
וועלכע ר' נתן הייבט אן זיין בריוו צו זיין
באליבטן זון ר' יצחק פון טולטשין. שרייבט
ר' נתן ווייטער, "נאר וויבאלד אז איך האב
געשריבן א בריוו צו מיין פלימעניק ר'
איזיק, האב איך זיך דערמאנט ווי שטארק
די ווארטסט איך זאל דיר שרייבן."

זאלסט וויסן מיין זון - אז מיין צער איז
זייער גרויס. דאס לעצטע מאל ווען דו
ביסט געווען ביי מיר אין שטוב אויף א
באזוך, ביסטו נישט געווען פרייליך און דיין
הארץ איז געווען צעבראכן, פאר מיר איז
דאס געווען זייער שווער צו פארטראגן.

פונדעס טוועגן גלייב איך און איך ווייס אז
מיט דעם אלעם האט נאך דער אויבערשטער
רחמנות אויף מיר און אויף דיר און אויף אונז
אלע, ער וועט אונז קיינמאל נישט אפלאזן -
וואס עס זאל נאר נישט זיין - וועט צום סוף
זיין זייער גוט מיט'ן אויבערשטן'ס הילף,
ווייל מיר האבן אויף וועם זיך צו פארלאזן,

מסירות נפש - די געוואלדיגע פרייד מיט די תורה ומצוות וואס מיר פארמאגן. דערפאר האט המן זייער מקנא געווען, ביז ער האט געוואלט אומברענגען מרדכי הצדיק מיט אלע אידן רחמנא לצלן.

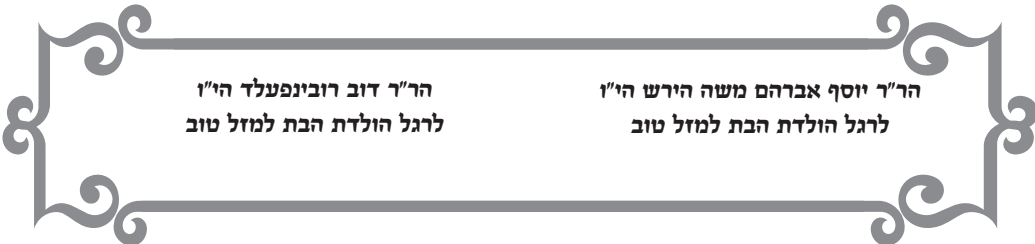
דער אויבערשטער האט דעמאלט געטון א געוואלדיגן נס אז מיר זענען געראטעוועט געווארן פון המן עמלק. אבער די וועג זיי צו מכניע זיין און אינגאנצן אויסמעקן איז נאר מיט שמחה. עס איז נישט פארהאן קיין גרעסערע שמחה אויף דער וועלט, ווי ווען מיר קליינטשיגע מענטשעלעך טוען א מצוה און א נחת רוח פאר אונזער מעכטיגער באשעפער.

מיר קויפן זיך איין אן אייביגע וועלט לנצח נצחים - מיט אפאר בענדלעך פון די הייליגע ציצית וואס מען קען קויפן פאר קליין געלט. איז נאך דא א גרעסערע שמחה פון דעם? לאמיר זיך באנייען מעכשיו - פון יעצט! מיר וועלן טון אלע מצוות מיט שמחה און פאלגן דעם הייליגן רבי'ן "רבינו נחמן בן פייגא ושמחה". דער אויבערשטער זאל שוין ברענגען אינגיכן די גאולה שלמה וואס דעמאלט וועט זיין די שמחה השלמה, במהרה בימינו אמן.

געלויבטן אויף זיין פנים! תורה כ"ד אין ערשטן חלק. דער רבי זאגט דארט, "אז א איד טוט א מצוה מיט שמחה, קער ער אנקומען צו די העכסטע מדרגות". ווען ר' נתן האט געהערט די תורה האט ער זיך זייער צופלאמט און צוקאכט, ער האט מחדש געווען עטליכע געוואלדיגע הלכות אויף דער תורה.

לאמיר כאפן א בליק אין איין הלכה; "דער עיקר קדושה איז שמחה - אז מען איז פרייליך, דאס מיינט אז איך בין פרייליך מיט'ן באשעפער. ווער עס האט אמונה אין באשעפער, דארף אלעמאל זיין פרייליך. דאס קען מען אפילו נישט ארויסשרייבן ווי שטארק מען דארף זיך פרייען מיט אונזער חלק אז דער אויבערשטער האט אונז אויסדערוועלט פון אלע פעלקער, מחקרים און אפיקורסים, וועלכע זענען אויף די פארקערטע זייט פון קדושה - זיי גייען אויף די וועגן פון המן און עמלק."

המן הרשע האט גוט געוואוסט ווי שטארק אידישע קינדער זענען מיט די מצוות און ווי מיר טוען דאס מיט גרויס שמחה און

הר"ר דוב רובינפעלד הי"ו
לרגל הולדת הבת למזל טוב

הר"ד יוסף אברהם משה הירש הי"ו
לרגל הולדת הבת למזל טוב

אן א שיעור מענטשן, אויף האט דער קליין צבי אריה'לע ליידער געכאפט די קרענק און איז געווארן זייער אומגעזונט. פארצווייפלט האבן די דערשראקענע עלטערן געווענדעט זייערע טריט צום הייליגן חפץ חיים וועלכער איז שוין דעמאלס געווען אין זיינע עלטערע יארן, און מיטגעטיילט דעם צדיק מיט זייער גרויסע צרה אז זייער קליין בעיבי שוועבט נעבער צווישן לעבן און טויט... דער הייליגער חפץ חיים האט זיי געראטן צו צולייגן פארן קינד דער נאמען בן-ציון און טאקע דאס קינד איז צוביסלעך אינגאנצן אויסגעהיילט געווארן, צו די פרייד פון זיינע עלטערן.

ווען צבי אריה איז אלט געווען צוויי יאר האבן זיינע עלטערן ווידער גענומען דעם וואנדער-שטעקן און זיך אריבערגעצויגן צו דער ווייטע אמעריקע, דארט האבן זיי זיך באזעצט אין געגנט פון בראונזוויל אין דער שטאט ברוקלין. די צייט איז אריבער און דער קליינער צבי אריה'לע איז עלטער געווארן און אויפגעוואקסן א וואוילער בחור'ל וואס איז געשאנקען געווארן מיט געוואלדיגע כשרונות, ער האט געלערנט אין דער ישיבה אויפן נאמען פון ר' חיים בערלין ז"ל און אין ישיבת "תורה ודעת" ווען אין די אלע יארן האט ער געהארעוועט אין לערנען מיט א געוואלדיגע התמדה אזוי ווייט אז מען פלעגט אים רופן "דער עלוי" ווען צבי אריה איז אלט געווען זעכצן

ט"ז שבט יאר תרפ"ב איז ר' ישראל אבא רוזנפעלד געשאנקען געווארן מיט א ניי געבוירענעם אינגעלע, ער האט אים א נאמען געגעבן צבי אריה נאך זיין פעטער וואס איז אומגעקומען אויף קדוש השם, דער טאטע ר' ישראל אבא איז געווען אן אייניקל פונעם טשערניצער רב ווי אויף אן אייניקל פון ר' אהרן, דער תלמיד פון רבי'ן וועלכער איז געווען רב אין ברוסלב. אזוי ווי זיינע פריערדיגע דורות איז דער טאטע אויך געווען א פריערדיגער ברוסלב'ער חסיד אין טשערין, ער האט געהאט פארבינדונגען מיט די הויכע פענסטערס ביי די רוסישע רעגירונג וואס ער פלעגט מיט דעם אסאך העלפן זיינע אידישע ברידער.

מיט דער צייט האט זיך ר' ישראל אבא אריבערגעצויגן קיין פוילן און זיך באזעצט אין דער שטאט געדיניע, וואו דער אויבנדערמאנטער צבי אריה איז געבוירן געווארן, ווען דאס קליין קינד איז אלט געווען א האלבע יאר האט זיך פארשפרייט א שווערע מגפה רחמנא לצלן וואס האט ליידער אוועקגעלייגט

יאר האט ער אָנגעהויבן זוכן אין רבי'ס הייליגע ספרים, ווען מיט זיין מורא'דיגע התמדה האט ער אזויפיל געלערנט אין זיי ביז ער האט געהאט בקיאות אין די ספרים ממש אויפן לשון, ווען פון די אנדערע זייט לאזט ער נישט אפ זיינע אנדערע למודים אין ש"ס און פוסקים, ביי איין-אין-צוואנציג יאר האט ער זוכה געווען צו ענדיגן ש"ס.

שפעטער איז ער אריבער לערנען אין די נובהארדוקער ישיבה, דארט האט ער אויך אסאך געלערנט און געשטיגן. ביי דריי אין צוואנציג יאר האט ער באקומען סמיכה צו זיין א מורה הוראה פון ר' אברהם יפה'ן.

ר' צבי אריה האט חתונה געהאט מיט דער טאכטער פון ר' רפאל אליעזר פייבלזאן וועלכער איז געווען רב אין שיקאגו ווען די גאנצע צייט זוכט ער וואו עס געפינען זיך נאך ברסלב'ע חסידים וואס ער קען אביסל הערן פון זיי אביסל דיבורים, ביז צו זיינע אויערן האט דערגרייכט דער נאמען פון ר' אברהם'לע שטערנהארץ ז"ל האט ער פון דאן געהאלטן מיט אים פארבינדונגען דורך בריוו.

דער ווארעמער חסיד ר' אברהם'לע שטערנהארץ האט אָנגעצונדן דעם אייביגן פייער פון רבי'ן אין הארץ פון ר' צבי אריה ווען אין יאר תש"ט האט ר' צבי אריה זוכה געווען צו פארן קיין ארץ ישראל און ר' אברהם'לע האט אים אויך געגעבן סמיכה לרבנות, און אים זייער

שטארק געשטארקט צו פארשפרייטן די ליכטיגקייט פון רבי'ן אין די גאלדענע אמעריקע וואס איז דעמאלס געווען ווי א מדבר אין אידישקייט בכלל, נאכדערצו אין רבי'ס זאך.

ווען ר' צבי אריה איז צוריק געקומען קיין אמעריקע האט ער זיך גענומען מיטן גאנצן ברען פארשפרייטן די גרויסע בשורה אז ס'איז דא א צדיק וואס קען יעדן איינעם העלפן - וואו דער מענטש זאל זיך נאר געפינען אפילו אינעם נידריגסטן שטאפל, ער האט גערעדט דרשות און פארברענגט מיט פארווארפענע אידן וועלכע זענען געווען ביים שוועל צו פארגעסן פון זייער אידישקייט און האט זיי דערציילט, 'אז קיין יאוש איז נישט פארהאנדין...' און ביים באשעפער איז מען קיינמאל נישט ווייט און פארפאלן, נאר פארקערט, ווי ווייט א איד איז פון באשעפער האט דער באשעפער מער נחת רוח ווען ער וועקט זיך אויף און ווייל זיך דערנענטערן... אזוי האבן זיך צוגעקלעפט צו אים אסאך אידישע נשמות פון אלע קרייזן וואס די הייליגע דיבורים איז געווען פאר זיי א נייע האפענונג, ער האט זוכה געווען צו מאכן אסאך בעלי תשובה, ווען ער שטארקט זיי כאטש אין זייער מצב צו טון אין אידישקייט וואס זיי קענען יא... ביז זיי זענען צוביסלעך צוריקגעקומען צום אויבערשטן.

המשך קומענדיגע וואך בעז"ה

סיפורי מעשיות מעשה ט' - דער חכם און דער תם 6

זעהן דעם 'קעניג' - ווייל דער 'קעניג' באווייזט זיך נישט, נאר אין זייער ווייטע געלעגנהייטן.

רופט ער זיך אן: "היינט זעה, אז איך בין גערעכט! אז ס'איז בױדאי גאר קיין 'מלך' נישט פארהאנדן! ווארן אַט אפילו דו, האסט קיינמאל דעם 'מלך' נישט געזעהן!"

האט ווידער דער 'חכם' דער 'שליח' געפרעגט: "אז ס'איז נא אזוי, ווער זע פירט די מדינה?"

האט ער אים געענטפערט (דהיינו: דער 'חכם', דער חבר פון דעם 'תם'): "דאס? איך וועל דיר דערציילן קלאר!"

ווארן איך בין דערינען געניט [באקאנט], און מיך זאלסטו פרעגן! ווארן איך בין אויסרגעווען [ארומגעוואנדערט אין] לענדער! בין איך געווען אין 'איטאליא'!"

איז [דארט] אזוי דער מנהג: [אז] ס'איז פארהאנדן זיבעציג ראטהיירן [ראטגעבער], און זיי גייען ארויף און פירן די מדינה א [באשטימטע] צייט! - און מיט דעם שררה שאפט [צו זיין פון די זיבעציג ראטגעבער], טיילן זיך איין די גאנצע מדינה, איינער נאך דעם אנדערן!"

(דהיינו: פריער [קודם] זענען די [זיי], די 'ראטהיירן' [ראטגעבער] - דערנאך גייען די [זיי] אראפ, און אנדערע גייען ארויף און פירן די מדינה - און אזוי אלעמאל אנדערע)!

האבן אָנגעהויבן זיינע רייד, אריינצוגיין אין די אויערן פון דעם אנדערן 'חכם' (דהיינו: דער 'שליח') - ביז ס'איז ביי זיי ביינע געבליבן: "אז ס'איז בױדאי קיין 'מלך' אויף דער וועלט נישט דא!"

האט זיך ווידער אָנגערופן דער 'חכם' (דער חבר פון דעם 'תם'): "ווארט ביז אינדערפרי, וועל איך דיר נאך

און ווי ער פארוואנדערט זיך אזוי - רופט ער זיך אן (צו דעם אנדערן 'חכם') דער 'שליח', וואס האט דעם 'בריוו' געבראכט:

"ווייסטו וואס איך וועל דיר זאגן: אַט מיין דעה [מיינונג] איז: אז ס'איז געדרינגען [ס'מוז זיין], אז ס'איז גאר קיין 'מלך' נישט דא אין דער וועלט! - און די גאנצע וועלט איז זיך דערינען טועה - זיי מיינען אז ס'איז דא א 'מלך'?"

אדרבא פארשטיי: ווי געשיקט זיך דאס [וויאזוי איז דאס מעגליך], אז די גאנצע וועלט זאל זיך אָפּגעבן [איבערגעבן] צו איין מענטשן [מענטש] אין דער האנט אריין, אז ער זאל זיין דער 'מלך'! - ס'איז אױדאי קיין 'מלך' אויף דער וועלט נישט דא!"

ענטפערט דער 'חכם' דער 'שליח': "איך האב זיך [דאך] דיר געבראכט [געברענגט] א 'בריוו' פון דעם 'מלך'!"

פרעגט אים דער 'חכם' (דער חבר פון דעם 'תם'): "האסטו אליין גענומען דעם 'בריוו' ביים 'מלך', אויס [פון] דער האנט ארויס?" ענטפערט ער אים: "גיין! נאר אן אנדערער מענטש האט מיר געגעבן דעם 'בריוו' [אין נאמען] פון דעם 'מלך'!"

רופט ער זיך אן: "נא אדרבא! היינט זעה מיט דיניע אויגן, אז איך בין גערעכט, אז ס'איז גאר קיין 'מלך' נישט פארהאנדן!"

פרעגט ער אים ווידער (דער 'חכם', דער חבר פון דעם 'תם') - [פרעגט פון] דעם אנדערן 'חכם' דעם 'שליח': "זאג מיר נאר: דו ביזט זיך [דאך] פון דער 'עיר-מלוכה', און דו ביזט [דאך] דאָרט געוואקסן [אויפגעוואקסן] געווארן - [אויב אזוי] זאג מיר: האסטו ווענס [במשך דיניע זאחרן] געזעהן דעם 'מלך'?"

האט ער אים געענטפערט: "גיין!" - [ווייל באַמת איז דאס טאקע אזוי, אז נישט דער איינער איז זוכה צו

איז צווישן זיי געבליבן: "אז ס'איז קיין מ'לך' נישט דא!"

האט זיך דער ערשטער 'חכם' אנגערופן: "קום לאמיר פארן אויף דער וועלט - וועל איך דיר נאך [נאכמער] ווייזן, ווי [וויאזוי] די גאנצע וועלט איז זיך זייער טועה אין גרויסע 'נארישקייט'!"

זענען זיי געגאנגען, און זענען געפארן אויף דער וועלט! - און אומעטום וואו זיי זענען געקומען, האבן זיי אלץ געפונען די וועלט אין 'טעות'!

(פלומר: די [דאזיגע] 'חכמים', זענען דורך זייער 'חכמה' פארגאנגען [פארקראכן] אין אזויגע 'נארישקייט' - ביז זיי האט זיך געדאכט, אז די גאנצע וועלט איז אלץ אין 'טעות').

און די זאך פון דעם 'מ'לך' (פלומר: דאס וואס ביי זיי איז געווען אפגעקלערט אז ס'איז קיין מ'לך' נישט דא), דאס איז שוין ביי זיי געווארן פאר א 'מ'של'! - און וואו זיי האבן געפונען די וועלט אין 'טעות', האבן זיי גענומען דעם 'מ'לך' פאר א 'מ'של': "[אז] אזוי-ווי דאס איז אמת, אז ס'איז דא א 'מ'לך' - אזוי איז דאס אויך!" זענען זיי אזוי אויס'געווען [ארוםגעוואנדערט] די וועלט, און זענען געפארן! - ביז ס'איז ביי זיי אויסגעגאנגען וואס זיי האבן געהאט! - האבן זיי אנגעהויבן צו פארקויפן איין 'פערד', און דערנאך דאס אנדערע - ביז זיי האבן אלע פארקויפט - ביז זיי האבן געמוזט גיין צו-פוס!

און תמיד [שטענדיג] האבן זיי אלץ געקלערט [געפארשט] די וועלט! - און האבן געפונען אלץ: "אז די וועלט איז אין 'טעות'!"

און זיי זענען געווארן 'קבצנים' [ארימעלייט] 'פוס'-גייערס! - און זיי זענען שוין גארנישט חשוב געווען! - און מען האט זיך שוין אויף זיי גארנישט אומגעקוקט, אויף אזויגע 'קבצנים'!

דער ווייזן קלאר, אז ס'איז בודאי קיין מ'לך' נישט דא!" האט דער 'חכם' [דער חבר פון דעם 'תם'] זיך אויפגעכאפט אינדערפרי, און ער האט אויפגעוועקט דעם אנדערן 'חכם' דעם 'שליח' - און האט צו אים געזאגט: "קום מיט מיר אויף דער גאס, וועל איך דיר ווייזן [קלאר]. ווי די גאנצע וועלט איז אין 'טעות', און ס'איז גאר קיין מ'לך' נישט פארהאנדן!" [און זיי אלע לעבן אין א 'גרויסן טעות']!

זענען זיי געגאנגען אין 'מארק'! האבן זיי דערזעהן: א 'זעלנער'! - האבן זיי אים אנגעכאפט, און האבן אים געפרעגט: "וועמען דינסטו?" - האט ער געענטפערט: "דעם 'מ'לך'!" - האבן זיי אים געפרעגט: "האסטו געזעהן דעם 'מ'לך' זינט דו לעבסט?" - ענטפערט ער: "גיין!"

האט ער זיך אנגערופן (דהיינו: דער ערשטער 'חכם', דער חבר פון דעם 'תם' - אים רופן מיר אלץ: "דער ערשטער חכם") און האט געזאגט: "זעה, איז דא [פארהאן] אזוי א [אזא] 'נארישקייט'!"

(פלומר: דער 'סאלדאט' דינט דעם 'מ'לך', און ער קען אים נישט - ווארן דער 'חכם' האט אלץ געוואלט מיט זיין 'נארישער חכמה' דרינגען: "אז ס'איז גאר קיין מ'לך' נישט דא, כנ"ל.

נאכדעם זענען זיי ווידער געגאנגען, צו א 'אפיציר' פון דעם 'חיל' [מיליטער] - און זיי זענען מיט אים אריינגעגאנגען אין רייד [א שמועס] - בי זיי האבן אים געפרעגט: "וועמען דינסטו?" - האט ער געענטפערט: "דעם 'מ'לך'!" - האבן זיי אים געפרעגט: "האסטו געזעהן דעם 'מ'לך'?" - [ענטפערט ער]: "גיין!"

האט ער זיך אנגערופן [דער ערשטער 'חכם', צום 'חכם' דער 'שליח']: "אדרבא, אט זעה מיט די אויגן [קלאר]. אז זיי זענען זיך אלע טועה, און ס'איז קיין מ'לך' נישט דא [אויך דער וועלט]! (ווארן דער 'אפיציר' האט אויך נישט געזעהן דעם 'מ'לך')."

לאמיר זיך פאר הערו

די ניינטע מעשה - דער חכם און דער תם (6)

- א.** וואס האט דער חכם געזאגט פארן שליח פון מלך ווען ער האט אים געברענגט דאס בריוו?
- מיט א שמחה וועל איך שוין ארויס גיין צום מלך.
 - ווייז מיר אויף אז דער מלך האט געבעטן איך זאל קומען.
 - ווארט און נעכטיג דא איבער.
- ב.** וואס האט דער חכם געזאגט פארן שליח פון מלך ביי די סעודה פאר נאכט?
- וואס אזוי א מלך זאל שיקין נאך אזא קליין מענטש ווי איך.
 - וואס אזוי א מלך זאל שיקין נאך אזא חכם ווי איך.
 - וואס אזוי א מלך זאל שיקין נאך אזא עושר ווי איך.
- ג.** וואס לערנסטו זיך דערווייל פון די מעשה?
- אז ווען דער מלך רופט קומט מען גלייך.
 - ווען דער מלך רופט קומט מען נאר מיט ישוב הדעת.
 - אז ווען דער מלך רופט קומט מען נישט (ח"ו)
- ד.** וואס האט נאך געזאגט דער חכם פארן חכם השני דער שליח פון מלך?
- אז נישט דער מלך האט דיר געשיקט נאר איינער פון די באדינערס.
 - אז עס איז נישטא קיין מלך איף די וועלט.
 - דער מלך האט נישט געמיינט באמת מיר צו רופן.
- ה.** צו דען האט דער חכם דער שליח פון מלך, געזען אמאל דער מלך?

- ניין.
 - יא.
 - איינציגע מאל.
- ו.** וואס האט דער חכם געזאגט פאר דער שליח פון מלך ווער דען פירט די מדינה?
- דער מיניסטער.
 - דער מלך.
 - די זיבעציג ראטהיירין (שרי יועצים).
- ז.** וואס נאך האט דער חכם געזאגט פארן צוויטן חכם דער שליח פון מלך?
- קום לאמיר פארן אויף דער וועלט.
 - קום לאמיר עפעס עסן.
 - קום לאמיר גיין צום תם און אים אויף ווייזן אז עס איז נישטא קיין מלך אויף דער וועלט.
- ח.** וואס האט פאסירט מיט די חכמים נאך וואס זיי זענען געפארן אויף דער וועלט?
- זיי זענען זייער רייך געווארן.
 - זיי האבן מצליח געווען צו באווייזן פאר די וועלט אז עס איז נישטא קיין מלך אויף דער וועלט.
 - זיי זענען געווארן קבצנים פוס גייערס.
- ט.** האסטו געלערנט די מעשה פון די וואך?
- יא
 - ניין
 - א חלק

איך אנטאג

וועלכע מידה האט דעם חכם זיך געפירט כדי צו באווייזן אז עס איז נישטא קיין מלך (ח"ו)? וויפיל מאל האט דער חכם פרובירט אויפווייזן אז עס איז נישטא קיין מלך (ח"ו)?

תשובות אויף די מעשה פון דער חכם מיטן תם (5) וועלכע זאכן פון די מעשה פון די וואך, האט דער רבי געבעטן מען זאל זיך זייער דערווייטערן דערפון?

און ביי וועלכע מעשיות נאך ווערט עס דערמאנט? זיצעט

די געווינער וועט מען בעז"ה שרייבן די קומענדיגע וואך. היות עס איז בטעות שפעט ארויף די בחינות אויפן טעלעפאן וועט מען קענען מאכן די בחינות נומער 5 ביז זונטאג תצוה בינאכט

צאם רבנים

משלים

דער גוי קלאפט אין טיר

מיט דעם אלעם קומט ער ווידער אפיר און קלאפט אויפן מענטש, טראץ וואס מען האט אים פארטריבן און געלאזט וויסן אז זיינע חברה זענען נישט דא, נישט ער אדער זיינע לייט האבן דא א פלאץ, וועט אבער דער יצר הרע זיך נישט אפהאלטן פון קומען איין מאל נאכן צווייטן. די עצה איז אים צו פארטרייבן יעדעס מאל ביז ער וועט זיך אינגאנצן אפטון.

אויף אן אנדערע אָרט (תורה מ"ח חלק ב') רעדט דער רבי דערפון אז מען דארף זיין גאר א שטארקער עקשן קעגן דעם יצר, איין מאל און נאכאמאל אפילו מער פון הונדערט מאל! און אויב מען וועט זיך שטעלן פעסט אנטקעגן איינמאל און נאכאמאל וועט מען זוכה זיין אים צו פארשיקן איינמאל פאר אלעמאל!

(חיי מוהר"ן תקל"ו)

געווען אמאל ווען דער הייליגער רבי'ס לייט זענען געשטאנען פאר אים, אינצווישן איז געקומען א גוי - איינער פון די גוילשע זעלנער, און געקלאפט אויפן פענסטער פֿרעגנדיג דערביי: "געפינט זיך דא איינער פון די זעלנער?" האט מען אים געענטפערט: "גיין, קיינער פון זיי איז נישט דא". איז דער מיליטערמאן זיך געגאנגען אין זיין וועג.

נאך א שטיק צייט איז ער ווידער געקומען צו גיין און געקלאפט שטערקער אין פענסטער און געפֿרעגט: "איז דא איינער פון דער מיליטער?"

האט דער רבי זיך דאן אָנגערופן: "פונקט אזוי איז ענקער יצר-הֿרע, צום ערשט קומט ער קלאפן אויפן מענטש, אויב מען שאקלט זיך אפ פון אים, מען ווייזט אים די טיר, און מען ענטפערט אים אז קיינער פון זיינע מיליטערלייט געפינען זיך נישט און מען פארטרייבט אים, דעמאלט גייט ער זיך אין זיין וועג.

